

Omegnsjægeren

Medlemsblad for Aalborg og Omegns Jagtforening

Nr. 3

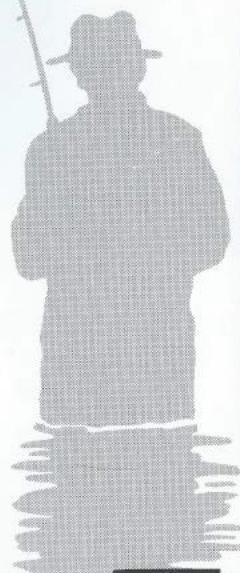
Juni 1998

1. årgang

Special- forretning for Jagt, fiskeri og beklædning

Husk
en forespørgsel
løbner sig

Maren Turis Gade 6 - 9000 Aalborg - Tlf. 98 13 94 00

Foreningens adresser:

FORMAND
Poul Jacobsen, Tranumparken 29
9220 Aalborg Øst, tlf. 98 15 55 25

NÆSTFORMAND
Michael Larsen, Offerlunden 15 B
9230 Svenstrup J, tlf. 98 38 11 79

KASSERER
Ole Jensen, Vestre Allé 96
9000 Aalborg, tlf. 98 11 50 67

SEKRETÆR
Jørgen Balser Jakobsen, Romdrupvej 102
9270 Klarup, tlf. 98 32 64 40

BESTYRELSESMEDELMER
Benny Sørensen, Hedeageren 24
9230 Svenstrup, tlf. 98 38 40 64

Jørn Petersen, Stubberubvej 22
9520 Skørping, tlf. 98 37 53 06
Anders Rask Bindslev, Klintevej 13
9000 Aalborg, tlf. 98 18 77 15

Riffeludvalg:
Poul Jacobsen, Ole Jensen,
Gunnar Pedersen, tlf. 98 17 81 75
Lars Larsen, tlf. 98 31 65 90
Jørgen Balser Jakobsen, tlf. 98 32 64 40

Hundeudvalg:
Benny Sørensen, tlf. 98 38 40 64
Peter Aaen, tlf. 98 34 14 34
Bjørn Klokkeholm, tlf. 98 38 91 30
Rudy Nielsen, tlf. 98 15 40 09
Brian Lichow, tlf. 98 17 23 12

Film og foredrag:
Jørn Petersen, Anders Rask Bindslev

Bladudvalg:
Ole Jensen, ansvarshavende redaktør

Deadline
Nr. 4 - 24. august

Forventet udsendelse
7. september

Ny i bestyrelsen

På generalforsamlingen den 21. april valgte Jørgen Rasmussen at forlade bestyrelsen p.g.a. øget arbejdspress i andre foreninger - han er en travl mand Jørgen. Bestyrelsen takker for godt samarbejde.

I stedet blev Jørgen Balser Jakobsen valgt ind. Jørgen sidder i kredsbestyrelsen som formand for flugtskydningsudvalget, og er velkendt af mange, da han også er med i foreningens riffeludvalg. Han har også tidligere været medlem af bestyrelsen. Bestyrelsen siger velkommen til Jørgen.

Køb/salg

Har du noget at sælge eller ønsker du at købe noget, så bliver der fra næste nummer oprettet en rubrik med køb/salg af jagt- og fiskeudstyr. Hvis du ønsker at benytte denne rubrik, så send en notits til Ole Jensen.

Dyrespor

I dette nummer bringer vi på to sider en oversigt over nogle af de dyrespor du kan møde når du er på jagt, eller når du bare er ude at gå en tur. Du kan evt. klippe siden ud og få den lamineret. Så kan du altid have den med uden risiko for at den bliver ødelagt.

Forsiden

Denne forside portrætterer Peter Aaens hund, Bine, der netop har apporteret en sneppe.

Riffelindskydningen

Riffeludvalget har ikke ligget på den lade side her i foråret. De fire indskydningsdage blev godt besøgt. Ikke mindre end 192 træningsskydninger samt diverse mærke- og pokalskydninger blev det til. Lørdag den 10. oktober er den sidste indskydningsdag vi har. Det er fra kl. 9.00 til 13.00. Derefter er der tvungen riffelprøve for dem der ikke fik den her i foråret.

Hævnen er sød

Søndag den 19. maj 1998 skød jeg bukken, men han tog hævn.

En uge før bukkejagten vidste jeg hvor der måtte stå en buk, og for ikke at ødelægge mine chancer, lod jeg være med at besøge stedet hele denne uge – ro og fred er sagen. Nå sådan noget giver overraskelser, da skovens folk ikke har den samme opfattelse af ro og fred, men havde valgt at hente nogle lærketræer i området. Man bliver noget så forbandet, når man en morgen ved firetiden kommer listende ind i området, og der så ligger et træ på tværs – så ryger der en del af det lydløse. Måske var det derfor at der intet var at se eller høre den første morgen.

Det specielle ved denne buk var, at han var hidsig, fejede meget, skrabede meget. En ung herre der rigtigt skulle vise hvem han var. Havde han været menneske, ville han sikkert have en stor flot bil, med et enormt stereoanlæg, skruet fuldt op. Han havde til vane at gå over i solen om morgenen, som rådyr har for vane på denne årstid, hvor forskellen på kulde og varme i og udenfor solen er enormt stor. Solens side om morgenen er øst, hvilket passer godt med den fremherskende vindretning i Danmark, ingen færd med vestvind! Vejret, fik vi at vide i TV en uge før jagtstart, ville en lang periode fremover være østlig, den gik jeg længe og tyggede på. Fra min tid hvor jeg sejlede, vidste jeg at når jord opvarmes går der en svag luftstrøm fra land mod vand, mon det ikke kunne ophæve den svage østvind om morgenen, så vi fik vindstille i nogle timer?

Ved vindstille skulle jeg ind i skoven, før dyrene vågnede, så med det første fuglekvidder, en time før solopgang, sneg jeg mig ind, så der var lidt fremmed støj at dække sin fremfærd under.

Dagen før havde jeg observeret, hvor han havde fejlet samme morgen – mindre end tohundrede meter fra der hvor jeg havde siddet dagen før. Frækt!

Her ville jeg sidde i skyggen og vente, og vente og vente og...

På et tidspunkt efter godt et par timer med

stille venten skulle jeg tisse, hvilket naturligvis er uklogt at gøre sådan et sted, så jeg sneg mig ethundrede meter tilbage ad den sti jeg var kommet af. Lige som jeg var færdig kom råen, smuk var hun, og hun havde god tid på trods af at vores indbyrdes afstand kun var hundrede meter og jeg var udklækket, men havde dog sat mig laangsomt ned. Da hun var forsvundet regnede jeg med, at nu ville bukken snart komme, så jeg kravlede lidt tilbage for at få lidt mere højde på et eventuelt skud. Ventede og ventede, han kom ikke! Jeg besluttede mig at liste tilbage til mit udgangspunkt, og det skulle ske med en rå i sæten, så det var helt op på tærerne, og kun bevægelser under dække af bilstøj. Det tog lang tid, og klokken var nu næsten syv. Selv om jeg troede at han havde passeret stien før råen, og måske havde lagt sig, satte jeg på bevægelser i anden esse periode. Der hvor jeg sad var jeg næsten skjult fra ryggen. Hvad det var, ved jeg ikke, men noget sagde mig at han var der! Op og stå, riflen klar og skud i samme bevægelse før han bevægede sig. Forskrækket blev han, da der pludseligt kom noget op af underskoven, afstand 12 meter, der stod han, havde fornemmet mig. Kunne ikke få hold på ham før han sprang ti meter til siden, han stillede sig op, skældte ud. Hvad lavede jeg i hans skov! Kunne stadig ikke få hold på ham i det øjeblik han stod stille, før han sprang endnu engang. Denne gang ind i underskoven mod øst, her stoppede han og lyttede. Hoved og det meste af forbenene var dækket af et træ, men der var et hul i vegetationen lige der hvor skuddet skulle sidde. Afstand 25 meter, stående skud, skudvinkel OK. Skud, repetering. Imidlertid gik han fra skudstedet på stive ben op over en bakke, og jeg turde ikke skyde andet skud på grund af skudvinklen. Jeg satte mig ned og jeg ventede og ventede, tyve minutter blev det til. I ventetiden gennemgik jeg situationen i tankerne. Havde der alligevel været en lille bitte kvist i vejen, så kuglen var ekspanderet før anslag? Min største bekymring var, at vi var tæt på naboskel, hvor jeg ikke uden videre kunne rende over med hund og rif-

fel, hvorfor hans lidelser ville kunne blive unødigt lange. Efter de ulidelige tyve minutter listede jeg ud af skoven modsat vej, han skulle have alle muligheder for at blive der.

Hjemme, en snak med kæresten, af med to af de fire par bukser, ny kikket uden forstørrelse på riflen, beregnet til skud i bevægelse, en kop kaffe – meget af det psykologi for at få tiden til at gå. Vente og vente. Godt en halvanden times tid blev det til i alt fra skudtidspunktet klokken 7.40.

Hunden, Bine, var klar i samme øjeblik jeg fandt schweissshalsbåndet frem, syntes egentlig jeg var lovlig langsom og godt kunne skynde mig noget mere.

Jeg havde aftalt med kæresten, at hun skulle stå et sted hvor skovvejene krydsede, og så hun bukken krydse disse veje, skulle hun råbe, og endelig ikke noget med at bevæge sig eller tage fejl af råen som var i samme skovområde! Sprang bukken ville jeg slippe Bine, og jeg vidste fra sidste år, at hun ville tage den og holde den til jeg kom frem. Derefter startede vi, Bine og jeg fra en helt anden vinkel. Ved anskudsstedet kunne jeg ikke finde schweiss, men en angstfod var spor nok. Så er det bare at stole på hunden. Og der lå han, forendt 50 meter fremme. Skuddet lidt for langt tilbage.

Hævnen kom da jeg tog skindet af dyret, sejt var det. Men der var gode muligheder for at rykke, da dyret var hængt op i et træ med en krog i kæben.

Rykket blev der, så meget at kæben flækkede, ned kom dyret og kroge. Om det var kroge eller opsatsen der ramte først ved jeg ikke, men lige oven i hovedet var det, og blodet stod til alle sider. Fire timer senere var jeg blevet beriget med tre sting i hovedbunden. Så hvem siger ikke at hævn er sød.

Skulle du komme i samme situation, kan jeg oplyse at du bare skal skære et rent viskestykke i stykker, tage en hue på og bruge viskestykket som kompres, medens du grovparterer færdig.

Med venlig hilsen
Peter Aaen

Kronhjorten - majestætisk men utilregnelig

Jeg ved godt at pürsch og lurejagt med rif-fel er tidens trend, men for mig er det mere end som så, det er nemlig den jagtform, hvor man kommer tættest på jagtens sjæl og hvor man udfordrer vildtet på næsten lige præmisser. Det er en jagtform hvor et godt kendskab til reviret og vildtets vaner samt en særdeles sund portion tålmodighed er alfa omega. Men som du nok for længst har gættet, så er dette blot indledningen til en beretning om den dag, hvor Diana sendte mig et stort smil og den danske natur bød mig på min til dato største og mest besynderlige jagtoplevelse.

Det er den 28. december og dermed den tid på året hvor de fleste danske jægere mener, at jagt er noget, der skal overstås, inden man kan spise grønlankål, flæsk og medisterpølse i en varm frokoststue. For mig derimod er det næst efter præmieredagene i bukkejagten årets jagtligte højdepunkt. Nu er efterårets fællesjagter nemlig forbi og der mangler gerne at blive skudt et stykke råvildt eller to i Midtjylland eller på Fyn til svigerfamiliens frysere, så juletid er for mig riffeltid.

Heller ikke i år slog det fejl, for da jeg den 26. december kom til Esbjerg efter en vel overstået jul på Sjælland, var årets udbytte på de 50 Ha. skov nær Egved stadig kun 1 stykke råvildt (nærmere bestemt en buk jeg havde skudt den 17. maj). Så inden mine svigerforældre drog på forlænget weekend i Firenze, sagde de at de gerne ville have et dyr (underforstået et rådyr) i fryseren, hvilket jeg med sædvanlig selvtillid bebudede ikke ville blive noget problem. Men hen på formiddagen den 28.12. var jeg ikke helt så kæphøj længere og forstod i det hele taget ikke rigtigt noget som helst. De sidste 2 dage havde jeg nemlig tilbragt både dagens første og sidste timer ved en lysning, som på denne årstid plejer at være „idiotsikkert“, men havde kun set et stykke råvildt og en ræv. Min lillebror

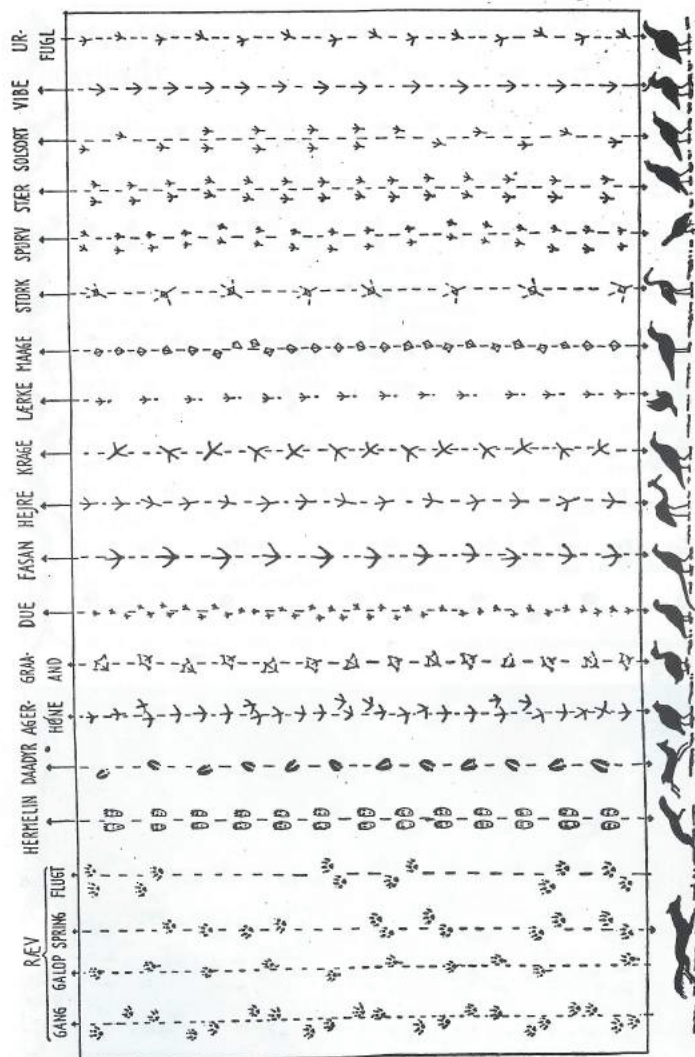
der endnu ikke har fået jagttegn, men som alligevel nyder at sidde på lur i skoven, havde derimod været lidt mere heldig. På vej tilbage til bilen om aftenen den 26. kort efter lukketid, havde han således for første gang i sit liv set fritstående kronvildt. Det var nærmere bestemt en hjort, som han mente var en 6- eller 8-ender, der gik sammen med 3 hinder. Hans ivrige beretning om de majestætiske dyr mindede mig om de søvnløse nætter jeg havde tilbragt i oktober måned, efter jeg en aften var kommet listende frem til en lysning, i hvis modsatte ende en hjort nød solens sidste stråler på toppen af en skrænt. Snu som han var drejede han dog stille rundt og travede roligt og majestætisk ind i den beskyttende skov og jeg troede at min chance, for at han skulle pryde min væg, var spildt for altid.

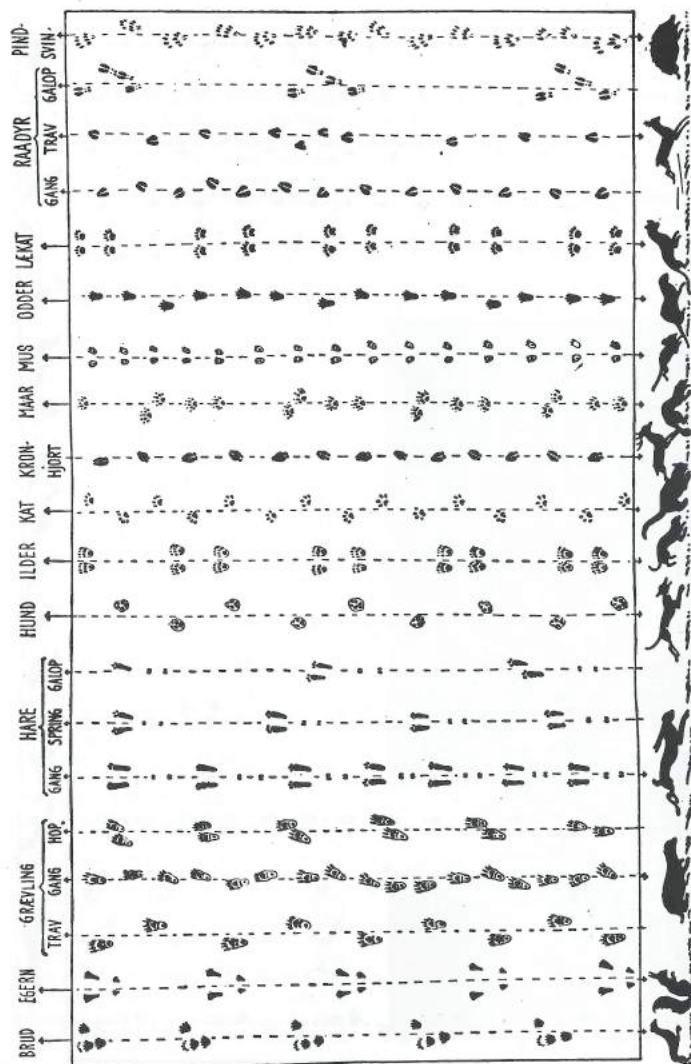
Efter en tår sodavand og en lille snak om løst og fast besluttede min lillebror og jeg at lave en lille tryk-jagt, for at se om der var mere held ved det end jeg havde haft med at sidde på lur. Jeg listede ned for enden af en gammel juletræsbeplæntning, hvor der altid plejer at stå råvildt, men heller ikke her var der noget at komme efter og det eneste resultat var en lidt utilfreds lillebror, der i de tætte graner havde fået et par godt våde bukser. Men efter en kort rådslagning besluttede vi at prøve lykken i en anden del af skoven. Jeg skulle gå en pæn omvej for at komme ned til det sted hvor jeg skulle stå på post. Jeg nåede dog ikke at gå mere end godt 100 meter før jeg pludselig stod ansigt til ansigt med skovens konge. Han stod som hugget ud i sten 90 meter fra mig med siden til og øjne og øre rettet mod mig, der for at det ikke skal være løgn havde vinden næsten lige i ryggen. Heldet var dog med mig og han blev stående de skæbnsvangre sekunder det tog mig at få riflen ned fra skulderen og op til kinden, så den ulige 8-ender forendte i skuddet, ramt af en høj blåkule.

Når jeg så nu tænker tilbage, kan jeg ikke lade være med at grine lidt af mig selv, der de sidste par år har tilbragt hundredvis af timer på lur eller pürschende rundt i skoven med vinden i ansigtet. Men når man så

får chancen, så strider det mod alle de teorier og forestillinger man har haft, og det er jo det, der gør riffeljagt så spændende. Man ved således aldrig hvad der sker næste gang man begiver sig ud i det grønne. Julen 97/98, der ud over kronhjorten bød på et par gode dage i det fynske (med to rådyr som bonus), glemmer jeg dog aldrig, men nu begynder det at lyste derude og foråret og dermed bukkejagten nærmer sig med hastige skridt.

*Knæk og bræk i den nye sæson
Allan Aastrup*

St. Restrup Skov - bukkejagt

Bukkejagten gik ind den 16.05.98 og det gjorde den selvfølgelig også i St. Restrup Skov. Som sædvanlig var der stor spænding forud for premieren og alle var på plads ca. 1 time før solopgang.

Når der drives bukkejagt i St. Restrup skov er skoven inddelt i 7 pürschområder, således at der er plads til 7 jægere af gangen. Vi har lavet et bookingsystem, hvor den enkelte anpartshaver sætter en brik på det pürschområde han ønsker at være i. De første dage af bukkeseasonen har vi lavet restriktioner, således at vi undgår, at nogen må køre forgæves. Vi har haft ordningen i 3 år og den har vist sig at fungere til alles tilfredshed.

I begyndelsen af bukkeseasonen er der forholdsvis mange, der går på bukkejagt, men nu hvor bukkejagten er en måned gammel, ja så er der tilsyneladende mange der er faldet fra.

I skrivende stund er der skudt 1 gaffelbuk og der har været skudt til endnu en buk. Bukken gik fra stedet og det er ikke lykkedes at finde den - ej heller med eftersøgning af schweishund.

Er du interesseret i at høre mere om bukkejagt i St. Restrup Skov, eller jagten iøvrigt, kontakt da Michael Larsen.

Klubaften

Tirsdag den 15. september

Haglbøssens skæfte er en vigtig del af sigtemidlerne. Dets mål må være sådan tilpasset, at den enkelte skyttes sigtende øje anbringes i den rette sigtelinie, når bøssen kastes til kinden. Sigtelinien skal helst være den samme hver gang.

Dette og meget andet om skæftets betydning, det være sig „cast off“ eller „cast on“, eller hvordan du får rettet dit skæfte ind, kan du høre meget mere om, hvis du kommer på Vejgård bibliotek tirsdag den 15. september.

Jørn Brasholt fra Hjørring vil komme og holde foredrag om skæftetilpasning, og vil med en speciel haglbøsse demonstrere hvilken indflydelse kolben har for et sikkert skud.

Tag din egen haglbøsse med og få konstateret om dit skæfte passer, da vi har lånt en speciel lyspatron, så du kan afprøve om den passer.

Husk ved transport af af haglgeværet, at du skal medbringe dit jagttegn.

Der vil i aftenens løb blive trukket lod blandt de fremmødte om en skæftetilpasning.

Herunder ser du et par situationsbilleder fra en jagt i St. Restrup Skov

Nyt på
Aalborg Havn
- ved Nordkraft/Blå tank

Paw

-til alle hunde

Åbningstilbud på hunde- og
kattefoder fra Løven Petfood.
Ring og forhør.

Bl.a. Paw Kennel, Paw Sport, Paw
Aktiv, Paw Hvalp og MisKiss Plus
Kattefoder.

Foder med velafbalanceret indhold
af næringsstoffer, mineraler og vi-
taminer - uanset dyrets alder og
aktivitetsniveau.

FRI PARKERING

Grovvarer A/S
Hørfrogade 4, Aalborg
9812 0794 - 9812 4700

L Ø V E N PETFOOD

ÅBEN:
ma.-to. 7.30-15.30
fredag 7.30-15.00

ARKTIS

Specialfoder til hårdtarbejdende jagt- og brugshunde

extruderet - med 30% fedt

Intet andet hundefoder giver hundene et så højt udnytteligt energindhold. Dette i forbindelse med vores meget lave priser gør ARKTIS til det absolut bedste tilbud på højværdetsfoder til hårdtarbejdende hunde.

ARKTIS indeholder IKKE
soyaprotein.

Ring, skriv eller fax efter nærmere oplysninger om
ARKTIS, vores øvrige
hundemadsprodukter
samt prisliste.

SKYTTEs hundefoder
Tingvej 44, DK-9380 Vestbjerg
Tlf. 98 29 66 21, Fax 98 29 60 41

SKYTTE har i næsten 25 år fremstillet højværdetsfoder til hunde og
vores produkter eksporteres dag til mange lande.

VIGGO MADSENS
BOGHADEL

PALADSPASSAGEN
BISPESTRADE 10 · 9100 AALBORG
TLF. 98 13 20 98

Fugle
og pattedyr
til udstopning ...

KONSERVATOR KIM SKJØDT HANSEN
LETVADVEJ 100 · 9200 AALBORG SV
TELEFON 98 18 12 78

SPORTS
PRÆMIER

Stort udvalg i
sportspræmier
og gaveartikler

Gravering i
metal og glas
udføres hurtigt

C.W. Schjøllhammer

v/graver John Christiansen
Danmarksgade 13 · Aalborg
Tlf. 98 12 91 35 · Fax 98 13 91 35

Postbesørget blad:
9020/ABC
50855

*Brian
Lichon*

Byageren 11
9400 Nørresundby

Nordjysk Kvalitet

Støtter dit pengeinstitut også din forening?

Det gør Spar Nord ...

Ram plet sammen med dit lokale pengeinstitut - også når det gælder din økonomi.

Til gavn for din forening - og dermed også dig selv.

På gensyn ...

^{spar}
nordjylland

Wilh. Burmesters Bogtrykkeri ApS

Gørtlervej 1 · Postbox 340 · 9100 Aalborg · Telefon 98 12 04 77 · Telefax 98 12 19 08

WEBB